

I

(Teisėkūros procedūra priimami aktai)

REGLAMENTAI

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) 2019/515

2019 m. kovo 19 d.

dėl kitoje valstybėje narėje teisėtai parduodamų prekių abipusio pripažinimo, kuriuo panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 764/2008

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 114 straipsnį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽²⁾,

kadangi:

- (1) vidaus rinką sudaro vidaus sienų neturinti erdvė, kurioje pagal Sutartį užtikrinamas laisvas prekių judėjimas. Tarp valstybių narių draudžiami kiekybiniai importo apribojimai ir visos lygiaverčio poveikio priemonės. Tas draudimas taikomas visoms nacionalinėms priemonėms, kurios gali tiesiogiai ar netiesiogiai, faktiškai ar potencialiai kliudyti Sąjungos vidaus prekybai prekėmis. Laisvas prekių judėjimas vidaus rinkoje užtikrinamas Sąjungos lygmeniu derinant taisykles, kuriomis nustatomi bendri reikalavimai tam tikrų prekių pardavimui, arba prekėms ar prekių aspektams, kurių Sąjungos derinimo taisyklės išsamiai nereglementuoja – taikant Europos Sąjungos Teisingumo Teismo apibrėžtą abipusio pripažinimo principą;
- (2) gerai veikiantis abipusio pripažinimo principas yra itin svarbus taisyklių derinimą Sąjungos lygmeniu papildantis veiksnys, ypač atsižvelgiant į tai, kad daug prekių turi ir suderintų, ir nesuderintų aspektų;
- (3) nesant Sąjungos derinimo taisyklių, taikomų prekėms arba tam tikriems prekių aspektams, gali būti neteisėtai sudarytos kliūtys laisvam prekių judėjimui tarp valstybių narių, jeigu valstybės narės kompetentinga institucija kitoje valstybėje narėje teisėtai parduodamoms prekėms taiko nacionalines taisykles, kuriomis tokioms prekėms nustatomi tam tikri techniniai reikalavimai, pavyzdžiui, reikalavimai, susiję su pavadinimu, forma, dydžiu, svoriu, sudėtimi, pateikimu, ženkliniu ar pakavimu. Tokių taisyklių taikymas kitoje valstybėje narėje teisėtai parduodamoms prekėms gali prieštarauti Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (toliau – SESV) 34 ir 36 straipsniams net ir tuo atveju, jei taisyklės be išimties taikomos visoms prekėms;
- (4) abipusio pripažinimo principas kyla iš Europos Sąjungos Teisingumo Teismo praktikos. Pagal šį principą valstybės narės savo teritorijoje negali drausti parduoti kitoje valstybėje narėje teisėtai parduodamų prekių, net jei tos

⁽¹⁾ OL C 283, 2018 8 10, p. 19.

⁽²⁾ 2019 m. vasario 14 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2019 m. kovo 5 d. Tarybos sprendimas.

prekės buvo pagamintos vadovaujantis kitomis techninėmis taisyklėmis, įskaitant prekes, kurios nebuvo gautos gamybos proceso būdu. Tačiau abipusio pripažinimo principas nėra absoliutus. Valstybės narės gali apriboti prekybą kitoje valstybėje narėje teisėtai parduodamomis prekėmis, jei tokie apribojimai yra pateisinami SESV 36 straipsnyje nustatytais sumetimais ar kitais privalomais viešojo intereso pagrindais, pripažintais Europos Sąjungos Teisingumo Teismo praktikoje laisvo prekių judėjimo atžvilgiu, ir jei tie apribojimai yra proporcingi siekiamam tikslui. Šiuo reglamentu nustatoma pareiga aiškiai pagrįsti, kodėl pateikimas į rinką buvo apribotas ar nebuvo leista patekti į rinką;

- (5) privalomų viešojo intereso pagrindų samprata yra kintanti samprata, plėtojama Europos Sąjungos Teisingumo Teismo praktikoje SESV 34 ir 36 straipsnių atžvilgiu. Jei valstybėse narėse egzistuojantys skirtumai yra pagrįsti, tokie privalomi pagrindai galėtų pateisinti tai, kad kompetentingos institucijos taiko nacionalines technines taisykles. Tačiau administraciniai sprendimai visada turi būti tinkamai pagrįsti, teisėti, tinkami ir neprieštarauti proporcingumo principui, o kompetentinga institucija privalo priimti mažiausiai ribojantį sprendimą. Siekiant pagerinti prekių vidaus rinkos veikimą, nacionalinės techninės taisyklės turėtų atitikti tikslą ir jomis neturėtų būti sukurtos neproporcingos netarifinės kliūtys. Be to, administraciniai sprendimai riboti teisėtai kitoje valstybėje narėje parduodamų prekių patekimą į rinką ar neleisti joms patekti į rinką neturi būti grindžiami vien tuo, kad vertinamos prekės prisideda prie teisėto viešojo tikslo, kurio siekia valstybė narė, kitu būdu nei tos valstybės narės prekės. Norėdama padėti valstybėms narėms, Komisija turėtų pateikti neprivalomas gaires dėl Europos Sąjungos Teisingumo Teismo praktikos privalomų viešojo intereso pagrindų sampratos ir abipusio pripažinimo principo taikymo klausimais. Kompetentingos institucijos turėtų turėti galimybę teikti nuomones ir grįžtamąją informaciją gairių klausimais;
- (6) 2013 m. gruodžio mėn. Konkurencingumo tarybos priimtose išvadose dėl bendrosios rinkos politikos pažymėta, kad siekiant bendrojoje rinkoje pagerinti pagrindines sąlygas įmonėms ir vartotojams, reikėtų tinkamai panaudoti visas atitinkamas priemones, įskaitant abipusį pripažinimą. Taryba paragino Komisiją pranešti apie atvejus, kai abipusio pripažinimo principo veikimas tebėra netinkamas ar kelia problemų. Savo 2015 m. vasario mėn. išvadose dėl bendrosios rinkos politikos Konkurencingumo taryba paragino Komisiją imtis veiksmų užtikrinti, kad abipusio pripažinimo principas veiktų veiksmingai, ir pateikti pasiūlymus tuo klausimu;
- (7) Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 764/2008 ⁽³⁾ buvo priimtas siekiant sudaryti palankesnes sąlygas abipusio pripažinimo principo taikymui nustatant procedūras, kuriomis kuo labiau sumažinama galimybė, kad atsirastų neteisėtų kliūčių kitoje valstybėje narėje jau teisėtai parduodamų prekių laisvam judėjimui. Nepaisant to, kad tas reglamentas buvo priimtas, tebėra daug su abipusio pripažinimo principo taikymu susijusių problemų. 2014–2016 m. atliktas vertinimas parodė, kad abipusio pripažinimo principas neveikia taip, kaip turėtų, ir kad Reglamento (EB) Nr. 764/2008 poveikis siekiant sudaryti palankesnes sąlygas to principo taikymui buvo ribotas. Tuo reglamentu nustatytais įrankiais ir procedūrinėmis garantijomis nebuvo pasiektas tikslas pagerinti abipusio pripažinimo principo taikymą. Pavyzdžiui, ekonominės veiklos vykdytojai beveik nieko nežino apie gaminių kontaktinių centrų tinklą, kuris buvo įkurtas tam, kad ekonominės veiklos vykdytojams būtų teikiama informacija apie taikytinas nacionalines taisykles ir abipusio pripažinimo principo taikymą, arba juo beveik nesinaudoja. Nacionalinės institucijos tame tinkle bendradarbiauja nepakankamai. Retai laikomasi reikalavimo pranešti apie administracinius sprendimus riboti patekimą į rinką ar neleisti patekti į rinką. Todėl išlieka kliūčių laisvam prekių judėjimui vidaus rinkoje;
- (8) Reglamente (EB) Nr. 764/2008 yra keletas trūkumų ir todėl jis turėtų būti peržiūrėtas ir patobulintas. Siekiant aiškumo, Reglamentas (EB) Nr. 764/2008 turėtų būti pakeistas šiuo reglamentu. Šiuo reglamentu turėtų būti nustatytos aiškios procedūros užtikrinti laisvą kitoje valstybėje narėje teisėtai parduodamų prekių judėjimą ir užtikrinti, kad laisvas judėjimas galėtų būti apribotas tik tuo atveju, jeigu valstybė narė turi teisėtus viešojo intereso pagrindus tai daryti, ir kad apribojimas būtų pagrįstas ir proporcingas. Šiuo reglamentu taip pat turėtų būti užtikrinama, kad tiek ekonominės veiklos vykdytojai, tiek nacionalinės institucijos paisytų esamų teisių ir pareigų, kylančių iš abipusio pripažinimo principo;
- (9) šiuo reglamentu neturėtų būti daromas poveikis tolesniam prekių pardavimo sąlygų derinimui, kai tikslinga, siekiant pagerinti vidaus rinkos veikimą;

⁽³⁾ 2008 m. liepos 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 764/2008, nustatantis procedūras, susijusias su tam tikrų nacionalinių techninių taisyklių taikymu kitoje valstybėje narėje teisėtai parduodamiems gaminiams, ir panaikinantį Sprendimą Nr. 3052/95/EB (OL L 218, 2008 8 13, p. 21).

- (10) taip pat yra galimybė, kad kliūtys prekybai atsiranda dėl kitų rūšių priemonių, kurios patenka į SESV 34 ir 36 straipsnių taikymo sritį. Tos priemonės gali būti, pavyzdžiui, viešųjų pirkimų procedūroms parengtos techninės specifikacijos ar reikalavimai valstybėse narėse vartoti oficialiąsias kalbas. Tačiau tokios priemonės neturėtų būti nacionalinėmis techninėmis taisyklėmis pagal šį reglamentą ir neturėtų būti įtrauktos į jo taikymo sritį;
- (11) kartais nacionalinės techninės taisyklės valstybėje narėje įgyvendinamos taikant išankstinio leidimo išdavimo procedūrą, pagal kurią, prieš pateikiant prekes rinkai valstybėje narėje, reikia gauti oficialų patvirtinimą iš kompetentingos institucijos. Tai, kad egzistuoja išankstinio leidimo išdavimo procedūra, savaime riboja laisvą prekių judėjimą. Todėl, norint tokią procedūrą pagrįsti pagrindinio laisvo prekių judėjimo vidaus rinkoje principo atžvilgiu, tokia procedūra turi būti siekiama viešojo intereso tikslo, pripažinto Sąjungos teisėje, ir ji turi būti proporcinga ir nediskriminuojanti. Tokios procedūros atitiktis Sąjungos teisei vertinama atsižvelgiant į Europos Sąjungos Teisingumo Teismo praktikoje pateikiamus argumentus. Todėl šis reglamentas neturėtų būti taikomas administraciniams sprendimams riboti patekimą į rinką ar neleisti patekti į rinką remiantis išimtinai tuo, kad prekėms nėra išduotas galiojantis išankstinis leidimas. Vis dėlto, kai pateikiama paraiška dėl privalomo išankstinio leidimo išdavimo prekėms, administracinis sprendimas atmesti paraišką remiantis nacionaline technine taisykle, taikytina toje valstybėje narėje, turėtų būti priimtas laikantis vien šio reglamento, kad paraiškos teikėjas galėtų pasinaudoti šiuo reglamentu numatyta procedūrine apsauga. Tai taikoma ir savanoriško išankstinio leidimo prekėms atveju, jei toks egzistuoja;
- (12) svarbu patikslinti, kad prekių rūšys, kurioms taikomas šis reglamentas, apima žemės ūkio produktus. Terminas „žemės ūkio produktai“ apima žuvininkystės produktus, kaip numatyta SESV 38 straipsnio 1 dalyje. Siekdama padėti nustatyti, kurioms prekių rūšims taikomas šis reglamentas, Komisija turėtų įvertinti, ar būtų įmanoma ir naudinga toliau plėtoti orientacinį produktų, kuriems taikomas abipusis pripažinimas, sąrašą;
- (13) taip pat svarbu patikslinti, kad terminas „gamintojas“ apima ne tik prekių gamintojus, bet ir asmenis, kurie pagamina prekes, kurios nebuvo gautos gamybos proceso būdu, įskaitant žemės ūkio produktus, taip pat asmenis, kurie pristato save kaip prekių gamintojus;
- (14) šis reglamentas neturėtų būti taikomas nacionalinių teismų ar specializuotų teismų sprendimams, kuriais jie vertina atvejų, kai, pritaikius nacionalinę techninę taisyklę, vienos valstybės narės rinkai neleidiama pateikti kitoje valstybėje narėje teisėtai parduodamų prekių, teisėtumą, ir nacionalinių teismų ar specializuotų teismų sprendimams, kuriais taikomos baudmės;
- (15) tam, kad būtų galima taikyti abipusio pripažinimo principą, prekės turi būti teisėtai parduodamos kitoje valstybėje narėje. Turėtų būti patikslinta, kad tam, kad būtų laikoma, kad prekės teisėtai parduodamos kitoje valstybėje narėje, prekės turi atitikti toje valstybėje narėje taikytinas atitinkamas taisykles ir turi būti tiekiamos galutiniams naudotojams toje valstybėje narėje;
- (16) siekiant didinti nacionalinių institucijų ir ekonominės veiklos vykdytojų informuotumą apie abipusio pripažinimo principą, valstybės narės turėtų apsvarstyti galimybę numatyti aiškias ir nedviprasmiškas „bendrosios rinkos nuostatas“ savo nacionalinėse techninėse taisyklėse, kad būtų sudarytos palankesnės sąlygos taikyti tą principą;
- (17) įrodymai, kurių reikalaujama siekiant pagrįsti, kad prekės kitoje valstybėje narėje parduodamos teisėtai, skirtingose valstybėse narėse žymiai skiriasi. Dėl to ekonominės veiklos vykdytojams atsiranda bereikalinga našta, vėlavimas ir papildomos sąnaudos, o nacionalinės institucijos negauna informacijos, būtinos laiku įvertinti prekes. Tai gali trukdyti taikyti abipusio pripažinimo principą. Todėl itin svarbu, kad ekonominės veiklos vykdytojams būtų lengviau pagrįsti, kad jų prekės teisėtai parduodamos kitoje valstybėje narėje. Ekonominės veiklos vykdytojai turėtų turėti galimybę pasinaudoti savideklaracija, kuria kompetentingoms institucijoms suteikiama visa būtina informacija apie prekes ir apie jų atitiktį toje kitoje valstybėje narėje taikytinoms taisyklėms. Savanoriškų deklaracijų naudojimas neturėtų užkirsti kelio nacionalinėms institucijoms priimti administracinius sprendimus riboti patekimą į rinką ar neleisti patekti į rinką, jeigu tokie sprendimai yra proporcingi, pagrįsti ir jais paisoma abipusio pripažinimo principo bei laikomasi šio reglamento;
- (18) gamintojas, importuotojas ar platintojas turėtų galėti parengti teisėto prekių pardavimo deklaraciją abipusio pripažinimo tikslais (toliau – abipusio pripažinimo deklaracija). Gamintojas turi geriausias galimybes pateikti informaciją abipusio pripažinimo deklaracijoje, nes gamintojas turi daugiausia žinių apie prekes ir turi įrodymų, būtinų abipusio pripažinimo deklaracijoje pateiktai informacijai patikrinti. Gamintojas įgaliotąjį atstovą turėtų galėti įgalioti parengti tokias deklaracijas gamintojo vardu ir gamintojo atsakomybe. Vis dėlto, jeigu ekonominės

veiklos vykdytojas deklaracijoje gali pateikti vien informaciją apie prekių pardavimo teisėtumą, kitas ekonominės veiklos vykdytojas turėtų galėti pateikti informaciją apie tai, kad prekės tiekiamos galutiniams naudotojams atitinkamoje valstybėje narėje, su sąlyga, kad tas ekonominės veiklos vykdytojas prisiima atsakomybę už informaciją, kurią jis pateikė abipusio pripažinimo deklaracijoje, ir gali pateikti būtinus įrodymus šiai informacijai patikrinti;

- (19) abipusio pripažinimo deklaracijoje visuomet turėtų būti pateikiama tiksli ir išsami informacija apie prekes. Todėl deklaracija turėtų būti atnaujinama, kad joje atsispindėtų pokyčiai, pavyzdžiui, susijusių nacionalinių techninių taisyklių pakeitimai;
- (20) siekiant užtikrinti, kad abipusio pripažinimo deklaracijoje pateikta informacija būtų išsami, turėtų būti nustatyta suderinta struktūra tokioms deklaracijoms, kad ja galėtų naudotis ekonominės veiklos vykdytojai, norintys pateikti tokias deklaracijas;
- (21) svarbu užtikrinti, kad abipusio pripažinimo deklaracija būtų užpildyta sąžiningai ir tiksliai. Todėl būtina reikalauti, kad ekonominės veiklos vykdytojai būtų atsakingi už abipusio pripažinimo deklaracijoje jų pateiktą informaciją;
- (22) siekiant padidinti įmonių, veikiančių prekių, kurioms netaikomi Sąjungos derinimo teisės aktai, srityje, veiksmingumą ir konkurencingumą, turėtų būti galima pasinaudoti naujomis informacinėmis technologijomis, kuriomis būtų sudaromos palankesnės sąlygos abipusio pripažinimo deklaracijų teikimui. Todėl ekonominės veiklos vykdytojai turėtų turėti galimybę savo abipusio pripažinimo deklaracijas skelbti viešai internete su sąlyga, kad abipusio pripažinimo deklaracija būtų lengvai prieinama ir būtų patikimo formato;
- (23) Komisija turėtų užtikrinti, kad bendruosiuose skaitmeniniuose vartuose abipusio pripažinimo deklaracijos šablonas ir jo pildymo gairės būtų pateiktos visomis oficialiosiomis Sąjungos kalbomis;
- (24) šis reglamentas taip pat turėtų būti taikomas prekėms, kurių atžvilgiu tik kai kuriems jų aspektams yra taikomi Sąjungos derinimo teisės aktai. Jei pagal Sąjungos derinimo teisės aktus ekonominės veiklos vykdytojas turi parengti ES atitikties deklaraciją atitiktčiai tiems teisės aktams pagrįsti, tam ekonominės veiklos vykdytojui abipusio pripažinimo deklaraciją pagal šį reglamentą turėtų būti leidžiama pridėti prie ES atitikties deklaracijos;
- (25) jei ekonominės veiklos vykdytojai nusprendžia nepasinaudoti abipusio pripažinimo deklaracija, paskirties valstybės narės kompetentingos institucijos, atsižvelgdamos į proporcingumo principą, turėtų aiškiai apibrėžtu būdu prašyti pateikti konkrečią informaciją, kurią jos mano esant būtina vertinti prekes;
- (26) ekonominės veiklos vykdytojui turėtų būti suteikta pakankamai laiko, per kurį jis turi pateikti dokumentus ar bet kokią kitą informaciją, kurią prašo pateikti paskirties valstybės narės kompetentingos institucijos, arba pateikti argumentus ar pastabas, susijusius su atitinkamų prekių vertinimu;
- (27) Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/1535 (*) reikalaujama, kad valstybės narės pateiktų Komisijai ir kitoms valstybėms narėms visus nacionalinių techninių reglamentų projektus, susijusius su bet kuriuo gaminiu, įskaitant visus žemės ūkio ar žuvininkystės produktus, ir pagrindimą, kodėl būtina priimti tą reglamentą. Tačiau būtina užtikrinti, kad, priėmus tokį nacionalinį techninį reglamentą, abipusio pripažinimo principas konkrečių prekių atžvilgiu būtų teisingai taikomas individualiais atvejais. Šiame reglamente turėtų būti nustatytos abipusio pripažinimo principo taikymo individualiais atvejais procedūros, pavyzdžiui, reikalavimas, kad valstybės narės nurodytų nacionalines technines taisykles, kuriomis grindžiamas administracinis sprendimas, ir teisėtus viešojo intereso pagrindus, kuriais pateisinamas tos nacionalinės techninės taisyklės taikymas kitoje valstybėje narėje teisėtai parduodamos prekės atžvilgiu. Nacionalinės techninės taisyklės proporcingumas yra pagrindas, kuriuo pagrindžiamas administracinio sprendimo, kuris grindžiamas ta taisykle, proporcingumas. Tačiau priemonės, kuriomis pagrindžiamas administracinio sprendimo proporcingumas, turėtų būti pasirenkamos atsižvelgiant į kiekvieną konkretų atvejį;
- (28) kadangi administraciniai sprendimai riboti kitoje valstybėje narėje teisėtai parduodamų prekių patekimą į rinką ar neleisti joms patekti į rinką turėtų būti pagrindinio principo – laisvo prekių judėjimo – išimtis, būtina užtikrinti,

(*) 2015 m. rugsėjo 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/1535, kuria nustatoma informacijos apie techninius reglamentus ir informacinės visuomenės paslaugų taisykles teikimo tvarka (OL L 241, 2015 9 17, p. 1).

kad tokiais sprendimais būtų laikomasi esamų pareigų, kurios kyla iš abipusio pripažinimo principo. Todėl tikslinga nustatyti aiškią procedūrą, kuria būtų nustatoma, ar prekės yra teisėtai parduodamos toje kitoje valstybėje narėje, ir, jeigu taip, ar teisėti viešieji interesai, kurie patenka į paskirties valstybės narės taikytinos techninės taisyklės taikymo sritį, yra tinkamai apsaugoti pagal SESV 36 straipsnį ir Europos Sąjungos Teisingumo Teismo praktiką. Tokia procedūra turėtų užtikrinti, kad visi priimti administraciniai sprendimai būtų proporcingi ir jais būtų paisoma abipusio pripažinimo principo bei laikomasi šio reglamento;

- (29) kai kompetentinga institucija vertina prekes prieš priimdama sprendimą riboti jų patekimą į rinką ar neleisti joms patekti į rinką, ta institucija neturėtų galėti priimti sprendimų, kuriais laikinai sustabdomas patekimas į rinką, išskyrus atvejus, kai reikia skubiai imtis veiksmų siekiant, kad nebūtų pakenkta asmenų saugai ar sveikatai, nebūtų pakenkta aplinkai arba nebūtų leista tiekti prekių, jei tokių prekių tiekimas yra apskritai draudžiamas dėl visuomenės dorovės ar saugumo priežasčių, įskaitant, pavyzdžiui, nusikalstamumo prevenciją;
- (30) Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 765/2008 ⁽⁵⁾ nustatyta akreditavimo sistema, kuri užtikrina abipusį atitikties vertinimo įstaigų kompetencijos lygio pripažinimą. Todėl valstybių narių kompetentingos institucijos neturėtų atsisakyti priimti bandymų ataskaitų ir pažymėjimų, išduotų akredituotos atitikties vertinimo įstaigos, dėl su tos įstaigos kompetencija susijusių priežasčių. Be to, siekiant kiek įmanoma išvengti bandymų ir procedūrų, kurios jau atliktos kitoje valstybėje narėje, dubliavimo, valstybės narės neturėtų atsisakyti priimti kitų atitikties vertinimo įstaigų pagal Sąjungos teisę išduotų bandymų ataskaitų ir pažymėjimų. Kompetentingos institucijos turėtų tinkamai atsizvelgti į pateiktų bandymų ataskaitų ar pažymėjimų turinį;
- (31) Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/95/EB ⁽⁶⁾ patikslinta, kad rinkai gali būti pateikiami tik saugūs gaminiai, ir numatytos gamintojų ir platintojų pareigos gaminių saugos atžvilgiu. Ja kompetentingoms institucijoms suteikiama teisė uždrausti bet kokį pavojingą gaminį, draudimui įsigaliojant nedelsiant, o gaminius, kurie galėtų būti pavojingi, uždrausti laikinai tam laikotarpiui, kuris reikalingas atlikti įvairius saugos įvertinimus, patikrinimus ir kontrolę. Toje direktyvoje taip pat aprašyta procedūra, pagal kurią, jeigu gaminiai kelia pavojų, kompetentingos institucijos turi taikyti tinkamas priemones, tokias kaip tos priemonės, nurodytos tos direktyvos 8 straipsnio 1 dalies B-f punktuose, ir valstybėms narėms nustatyta pareiga apie tokias priemones pranešti Komisijai ir kitoms valstybėms narėms. Todėl kompetentingos institucijos turėtų galėti ir toliau taikyti tą direktyvą, ypač tos direktyvos 8 straipsnio 1 dalies b–f punktus ir 8 straipsnio 3 dalį;
- (32) Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 178/2002 ⁽⁷⁾ nustatyta, *inter alia*, skubaus išpėjimo apie pavojų sistema, skirta pranešti apie tiesioginį ar netiesioginį pavojų žmonių sveikatai, kylantį dėl maisto ar pašarų. Juo reikalaujama, kad valstybės narės, naudodamosi skubaus išpėjimo apie pavojų sistema, nedelsiant praneštų Komisijai apie visas jų priimtas priemones, kurios yra skirtos riboti maisto ar pašarų patekimą rinkai arba pašalinti ar atsaukti iš rinkos maistą ar pašarus, kad būtų apsaugota žmonių sveikata, ir kurioms įgyvendinti reikia imtis skubių veiksmų. Kompetentingos institucijos turėtų galėti toliau taikyti tą reglamentą, ypač to reglamento 50 straipsnio 3 dalį ir 54 straipsnį;
- (33) Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) 2017/625 ⁽⁸⁾ nustatyta suderinta Sąjungos oficialios kontrolės ir kitos oficialios veiklos, kuri nėra oficiali kontrolė, organizavimo sistema visoje žemės ūkio maisto produktų

⁽⁵⁾ 2008 m. liepos 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 765/2008, nustatantis su gaminių prekyba susijusius akreditavimo ir rinkos priežiūros reikalavimus ir panaikinantį Reglamentą (EEB) Nr. 339/93 (OL L 218, 2008 8 13, p. 30).

⁽⁶⁾ 2001 m. gruodžio 3 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/95/EB dėl bendros gaminių saugos (OL L 11, 2002 1 15, p. 4).

⁽⁷⁾ 2002 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 178/2002, nustatantis maistui skirtų teisės aktų bendruosius principus ir reikalavimus, įsteigiantis Europos maisto saugos tarnybą ir nustatantis su maisto saugos klausimais susijusias procedūras (OL L 31, 2002 2 1, p. 1).

⁽⁸⁾ 2017 m. kovo 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2017/625 dėl oficialios kontrolės ir kitos oficialios veiklos, kuri vykdoma siekiant užtikrinti maisto ir pašarų srities teisės aktų bei gyvūnų sveikatos ir gerovės, augalų sveikatos ir augalų apsaugos produktų taisyklių taikymą, kuriuo iš dalies keičiami Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (EB) Nr. 999/2001, (EB) Nr. 396/2005, (EB) Nr. 1069/2009, (EB) Nr. 1107/2009, (ES) Nr. 1151/2012, (ES) Nr. 652/2014, (ES) 2016/429 ir (ES) 2016/2031, Tarybos reglamentai (EB) Nr. 1/2005 ir (EB) Nr. 1099/2009 bei Tarybos direktyvos 98/58/EB, 1999/74/EB, 2007/43/EB, 2008/119/EB ir 2008/120/EB, ir kuriuo panaikinami Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (EB) Nr. 854/2004 ir (EB) Nr. 882/2004, Tarybos direktyvos 89/608/EEB, 89/662/EEB, 90/425/EEB, 91/496/EEB, 96/23/EB, 96/93/EB ir 97/78/EB bei Tarybos sprendimas 92/438/EEB (Oficialios kontrolės reglamentas) (OL L 95, 2017 4 7, p. 1).

grandinėje atsižvelgiant į oficialios kontrolės taisykles, nustatytas Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 882/2004 ⁽⁹⁾ ir susijusiuose Sąjungos sektoriniuose teisės aktuose. Reglamentu (ES) 2017/625 nustatyta konkreti procedūra, skirta užtikrinti, kad ekonominės veiklos vykdytojai ištaisytų padėtį, susidariusią dėl maistą ir pašarus reglamentuojančios teisės, gyvūnų sveikatos taisyklių ar gyvūnų gerovės taisyklių nesilaikymo. Kompetentingos institucijos turėtų galėti toliau taikyti Reglamentą (ES) 2017/625, ypač jo 138 straipsnį;

- (34) Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1306/2013 ⁽¹⁰⁾ nustatyta suderinta Sąjungos sistema, pagal kurią atliekamos Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 1308/2013 ⁽¹¹⁾ nustatytų pareigų vykdymo patikros, laikantis Reglamente (EB) Nr. 882/2004 išdėstytų kriterijų, ir patikslinta, kad valstybės narės turi užtikrinti, kad visi tų pareigų besilaikantys veiklos vykdytojai turėtų teisę būti įtraukti į patikrų sistemą. Kompetentingos institucijos turėtų galėti toliau taikyti Reglamentą (ES) Nr. 1306/2013, ypač jo 90 straipsnį;
- (35) visuose valstybių narių kompetentingų institucijų pagal šį reglamentą priimtuose administraciniuose sprendimuose turėtų būti nurodytos ekonominės veiklos vykdytojams prieinamos teisių gynimo priemonės, kad ekonominės veiklos vykdytojas, laikydamasis nacionalinės teisės, galėtų apskusti sprendimą arba kreiptis į kompetentingą nacionalinį teismą ar specializuotą teismą. Administraciniame sprendime taip pat turėtų būti nurodyta galimybė ekonominės veiklos vykdytojams naudotis Vidaus rinkos problemų sprendimo tinklu (SOLVIT) ir šiame reglamente numatyta problemų sprendimo procedūra;
- (36) siekiant užtikrinti teisingą ir nuoseklų abipusio pripažinimo principo taikymą, itin svarbu numatyti veiksmingus sprendimus ekonominės veiklos vykdytojams, kurie pageidauja verslui palankios alternatyvos, ginčijant administracinius sprendimus riboti patekimą į rinką ar neleisti patekti į rinką. Tam, kad būtų užtikrinti tokie sprendimai ir išvengta teisinių išlaidų, ypač mažosioms ir vidutinėms įmonėms (toliau – MVI), ekonominės veiklos vykdytojai turėtų galėti naudotis neteisminė problemų sprendimo procedūra;
- (37) SOLVIT yra kiekvienos valstybės narės nacionalinės administracijos teikiama paslauga, kuria siekiama rasti sprendimus asmenims ir įmonėms, kai jų teises pažeidė kitos valstybės narės valdžios institucijos. SOLVIT veikimo principai išdėstyti Komisijos rekomendacijoje 2013/461/ES ⁽¹²⁾, pagal kurią kiekviena valstybė narė SOLVIT centrui turi numatyti tinkamus žmogiškuosius ir finansinius išteklius siekiant užtikrinti, kad SOLVIT centras dalyvautų SOLVIT veikloje. Komisija turėtų didinti informuotumą, visų pirma įmonių informuotumą, apie SOLVIT egzistavimą ir naudą;
- (38) SOLVIT yra veiksmingas neteisminis problemų sprendimo mechanizmas, kuriuo galima naudotis nemokamai. Jis veikia sparčiai ir siūlo praktinius sprendimus asmenims ir įmonėms, kurie patiria sunkumus siekdami, kad valdžios institucijos pripažintų Sąjungoje galiojančias jų teises. Jei ekonominės veiklos vykdytojas, atitinkamas SOLVIT centras ir susijusios valstybės narės – visi sutinka dėl atitinkamo sprendimo, jokių veiksmų toliau imtis nebereikėtų;
- (39) tačiau jeigu neformalių SOLVIT metodų taikymas yra nesėkmingas ir tebėra abejonių dėl administracinio sprendimo suderinamumo su abipusio pripažinimo principu, Komisijai turėtų būti suteikti įgaliojimai išnagrinėti atvejį bet kurio susijusio SOLVIT centro prašymu. Atlikusi savo vertinimą Komisija turėtų priimti nuomonę, kuri per atitinkamą SOLVIT centrą turi būti perduota atitinkamam ekonominės veiklos vykdytojui ir kompetentingoms institucijoms, ir į ją turėtų būti atsižvelgiama vykdant SOLVIT procedūrą. Komisija veiksmų turėtų imtis per 45 darbo dienų laikotarpį, kuris neturėtų apimti laiko, būtino Komisijai gauti papildomą informaciją ir dokumentus, kuriuos ji laiko būtinais. Jei atvejis išsprendžiamas per šį laikotarpį, neturėtų būti reikalaujama, kad Komisija priimtų nuomonę. Tokie SOLVIT nagrinėjami atvejai SOLVIT duomenų bazėje turėtų būti tvarkomi pagal atskirą tvarką ir neturėtų būti įtraukiami į įprastinę SOLVIT statistiką;

⁽⁹⁾ 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 882/2004 dėl oficialios kontrolės, kuri atliekama siekiant užtikrinti, kad būtų įvertinama, ar laikomasi pašarus ir maistą reglamentuojančių teisės aktų, gyvūnų sveikatos ir gerovės taisyklių (OL L 165, 2004 4 30, p. 1).

⁽¹⁰⁾ 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1306/2013 dėl bendros žemės ūkio politikos finansavimo, valdymo ir stebėsenos, kuriuo panaikinami Tarybos reglamentai (EEB) Nr. 352/78, (EB) Nr. 165/94, (EB) Nr. 2799/98, (EB) Nr. 814/2000, (EB) Nr. 1290/2005 ir (EB) Nr. 485/2008 (OL L 347, 2013 12 20, p. 549).

⁽¹¹⁾ 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1308/2013, kuriuo nustatomas bendras žemės ūkio produktų rinkų organizavimas ir panaikinami Tarybos reglamentai (EEB) Nr. 922/72, (EEB) Nr. 234/79, (EB) Nr. 1037/2001 ir (EB) Nr. 1234/2007 (OL L 347, 2013 12 20, p. 671).

⁽¹²⁾ 2013 m. rugsėjo 17 d. Komisijos rekomendacija 2013/461/ES dėl SOLVIT principų (OL L 249, 2013 9 19, p. 10).

- (40) Komisijos nuomonėje dėl administracinio sprendimo riboti patekimą į rinką ar neleisti patekti į rinką turėtų būti vertinama tik tai, ar administracinis sprendimas atitinka abipusio pripažinimo principą ir šio reglamento reikalavimus. Tai nedaro poveikio Komisijos įgaliojimams pagal SESV 258 straipsnį ir valstybių narių pareigoms laikytis Sąjungos teisės, kai sprendžiamos nustatytos sisteminės problemos, susijusios su abipusio pripažinimo principo taikymu;
- (41) prekių vidaus rinkai yra svarbu, kad įmonės, ypač MVĮ, galėtų gauti patikimą ir konkrečią informaciją apie konkrečioje valstybėje narėje galiojančią teisę. Gaminiių kontaktiniai centrai turėtų atlikti svarbų vaidmenį siekiant sudaryti palankesnes sąlygas nacionalinių institucijų ir ekonominės veiklos vykdytojų tarpusavio ryšių palaikymui, skleisdami informaciją apie konkrečias gaminiams taikomas taisykles ir apie tai, kaip abipusio pripažinimo principas yra taikomas jų valstybės narės teritorijoje. Todėl būtina stiprinti gaminiiių kontaktinių centrų, kaip pagrindinių subjektų, teikiančių informaciją apie visas su gaminiais susijusias taisykles, įskaitant nacionalines technines taisykles, kurioms taikomas abipusis pripažinimas, vaidmenį;
- (42) siekiant sudaryti palankesnes sąlygas laisvam prekių judėjimui, iš gaminiiių kontaktinių centrų turėtų būti reikalaujama nemokamai teikti pagrįstą kiekį informacijos apie jų nacionalines technines taisykles ir abipusio pripažinimo principo taikymą. Gaminiių kontaktiniai centrai turėtų turėti tinkamą įrangą ir išteklius. Pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2018/1724 ⁽¹³⁾ jie turėtų teikti tokią informaciją interneto svetainėje ir jiems turėtų būti taikomi tuo reglamentu nustatyti kokybės kriterijai. Gaminiių kontaktinių centrų užduotys, susijusios su tokios informacijos teikimu, įskaitant nacionalinių techninių taisykliiių elektronines kopijas arba internetinę prieigą prie jų, turėtų būti vykdomos nedarant poveikio nacionalinių techninių taisykliiių platinimą reglamentuojančioms nacionalinėms taisyklėms. Be to, neturėtų būti reikalaujama, kad gaminiiių kontaktinių centrų pateiktų standartų, kuriems taikomos standartizavimo įstaigų ar organizacijų intelektinės nuosavybės teisės, elektronines kopijas ar internetinę prieigą prie jų;
- (43) kompetentingų institucijų tarpusavio bendradarbiavimas yra itin svarbus tam, kad sklandžiai veiktų abipusio pripažinimo principas ir būtų sukurta abipusio pripažinimo kultūra. Todėl gaminiiių kontaktiniai centrai ir nacionalinės kompetentingos institucijos turėtų bendradarbiauti ir keistis informacija bei ekspertinėmis žiniomis, kad būtų užtikrintas teisingas ir nuoseklus abipusio pripažinimo principo ir šio reglamento taikymas;
- (44) tam, kad būtų galima pranešti apie administracinius sprendimus riboti patekimą į rinką ar neleisti patekti į rinką, sudaryti sąlygas gaminiiių kontaktiniams centrams palaikyti tarpusavio ryšius ir užtikrinti administracinį bendradarbiavimą, valstybėms narėms būtina suteikti prieigą prie informacijos ir ryšių palaikymo sistemos;
- (45) siekiant užtikrinti vienodas šio reglamento įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamosi laikantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011 ⁽¹⁴⁾;
- (46) kai šio reglamento tikslais būtina tvarkyti asmens duomenis, toks tvarkymas turėtų būti atliekamas laikantis Sąjungos teisės dėl asmens duomenų apsaugos. Asmens duomenų tvarkymui pagal šį reglamentą taikomas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/679 ⁽¹⁵⁾ ar Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2018/1725 ⁽¹⁶⁾;
- (47) informacijai apie šio reglamento taikymą ir jo poveikį laisvam prekių judėjimui teikti turėtų būti nustatyti patikimi ir veiksmingi stebėsenos mechanizmai. Tokiais mechanizmais neturėtų būti viršijama to, kas būtina šiems tikslams pasiekti;

⁽¹³⁾ 2018 m. spalio 2 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2018/1724, kuriuo sukuriama bendrieji skaitmeniniai vartai, skirti suteikti prieigą prie informacijos, procedūrų ir pagalbos bei problemų sprendimo paslaugų, ir kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 1024/2012 (OL L 295, 2018 11 21, p. 1).

⁽¹⁴⁾ 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).

⁽¹⁵⁾ 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas) (OL L 119, 2016 5 4, p. 1).

⁽¹⁶⁾ 2018 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2018/1725 dėl fizinių asmenų apsaugos Sąjungos institucijoms, organams, tarnyboms ir agentūroms tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo, kuriuo panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 45/2001 ir Sprendimas Nr. 1247/2002/EB (OL L 295, 2018 11 21, p. 39).

- (48) siekiant didinti informuotumą apie abipusio pripažinimo principą ir užtikrinti, kad šis reglamentas būtų taikomas teisingai ir nuosekliai, turėtų būti numatytas Sąjungos finansavimas informuotumo didinimo kampanijoms, mokymams, pareigūnų mainams ir kitai susijusiai veiklai, skirtai kompetentingų institucijų, gaminių kontaktinių centrų ir ekonominės veiklos vykdytojų tarpusavio pasitikėjimo ir bendradarbiavimo stiprinimui ir rėmimui;
- (49) tam, kad būtų išspręsta tikslų duomenų, susijusių su abipusio pripažinimo principo veikimu ir jo poveikiu bendrajai prekių rinkai, trūkumo problema, Sąjunga turėtų finansuoti tokių duomenų rinkimą;
- (50) Sąjungos finansiniai interesai turėtų būti apsaugoti proporcingomis priemonėmis viso išlaidų ciklo metu, įskaitant pažeidimų prevenciją, nustatymą ir tyrimą, prarastų, nepagrįstai išmokėtų ar neteisingai panaudotų lėšų susigrąžinimą ir, atitinkamais atvejais, administracines ir finansines bausmes;
- (51) tam, kad kompetentingos institucijos ir ekonominės veiklos vykdytojai turėtų pakankamai laiko prisitaikyti prie šiame reglamente nustatytų reikalavimų, tikslinga atidėti šio reglamento taikymą;
- (52) Komisija turėtų atlikti šio reglamento vertinimą juo siekiamų tikslų atžvilgiu. Siekdama įvertinti šį reglamentą, Komisija turėtų naudotis surinktais duomenimis apie abipusio pripažinimo principo veikimą ir jo poveikį bendrajai prekių rinkai bei informacijos ir ryšių palaikymo sistemoje prieinama informacija. Komisija turėtų galėti prašyti valstybių narių pateikti papildomą informaciją, būtiną jos vertinimui atlikti. Remiantis 2016 m. balandžio 13 d. Tarpinstitucinio susitarimo dėl geresnės teisėkūros⁽¹⁷⁾ 22 punktu, šio reglamento vertinimas, kuris turėtų būti grindžiamas veiksmingumu, efektyvumu, aktualumu, nuoseklumu ir pridėtine verte, turėtų būti tolesnių veiksmų pasirinkimo poveikio vertinimų pagrindas;
- (53) kadangi šio reglamento tikslo, t. y. užtikrinti sklandų, nuoseklų ir teisingą abipusio pripažinimo principo taikymą, valstybės narės negali deramai pasiekti, o dėl jo masto ir poveikio to tikslo būtų geriau siekti Sąjungos lygiu, laikydamosi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šiuo reglamentu neviršijama to, kas būtina tam tikslui pasiekti,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I SKYRIUS

BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis

Dalykas

1. Šio reglamento tikslas – sustiprinti vidaus rinkos veikimą tobulinant abipusio pripažinimo principo taikymą ir šalinant nepagrįstas kliūtis prekybai.
2. Šiuo reglamentu nustatomos taisyklės ir procedūros, susijusios su valstybių narių abipusio pripažinimo principo taikymo individualiais atvejais, kalbant apie prekes, kurioms taikomas SESV 34 straipsnis ir kurios yra teisėtai parduodamos kitoje valstybėje narėje, atsižvelgiant į SESV 36 straipsnį ir Europos Sąjungos Teisingumo Teismo praktiką.
3. Šiuo reglamentu taip pat numatyta įsteigti ir palaikyti gaminių kontaktinius centrus valstybėse narėse bei bendradarbiauti ir keistis informacija abipusio pripažinimo principo kontekste.

2 straipsnis

Taikymo sritis

1. Šis reglamentas taikomas visų rūšių prekėms, įskaitant žemės ūkio produktus, kaip apibrėžta SESV 38 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje, ir administraciniams sprendimams, kuriuos priėmė ar turi priimti paskirties valstybės narės kompetentinga institucija dėl visų tokių kitoje valstybėje narėje teisėtai parduodamų prekių, kai administracinis sprendimas tenkina šiuos kriterijus:
 - a) administracinis sprendimas grindžiamas paskirties valstybėje narėje taikoma nacionaline technine taisykle ir
 - b) administracinio sprendimo tiesioginis ar netiesioginis poveikis – riboti patekimą į paskirties valstybės narės rinką arba neleisti patekti į paskirties valstybės narės rinką.

⁽¹⁷⁾ OLL 123, 2016 5 12, p. 1.

Administraciniai sprendimai apima bet koki administracinį veiksma, kuris grindžiamas nacionaline technine taisykle ir kurio teisinis poveikis yra toks pat ar iš esmės toks pat kaip b punkte nurodytas poveikis.

2. Šio reglamento tikslais nacionalinė techninė taisyklė reiškia bet kurią valstybės narės įstatymų ar kitų teisės aktų nuostatą, turinčią šias charakteristikas:

- a) ji taikoma prekėms ar prekių aspektams, kurie nėra derinimo Sąjungos lygmeniu objektas;
- b) ja arba uždraudžiama tiekti prekes ar atitinkamos rūšies prekes tos valstybės narės rinkai, arba ja nustatoma, kad nuostata tampa privaloma *de facto* ar *de jure*, kai prekės ar atitinkamos rūšies prekės tiekiamos tai rinkai, ir
- c) ja užtikrinamas bent vienas iš šitų aspektų:
 - i) ja nustatomos prekių ar atitinkamos rūšies prekių būtinos charakteristikos, pavyzdžiui, jų kokybės, veiksmingumo ar saugos lygiai, arba jų matmenys, įskaitant toms prekėms taikomus pavadinimų, kuriais jos parduodamos, terminijos, simbolių, bandymų ir bandymų metodų, pakavimo, žymėjimo ar ženklinimo reikalavimus, ir atitikties vertinimo procedūras;
 - ii) siekiant apsaugoti vartotojus ar aplinką, ja prekėms ar atitinkamos rūšies prekėms nustatomi kiti reikalavimai, kurie turi poveikį prekių gyvavimo ciklui po to, kai jos buvo patiekto tos valstybės narės rinkai, pavyzdžiui, naudojimo, perdirbimo, pakartotinio naudojimo ar pašalinimo sąlygos, jeigu tokios sąlygos gali turėti didelį poveikį tų prekių sudėčiai ar pobūdžiui arba galimybėms tiekti jas tos valstybės narės rinkai.

3. Šio straipsnio 2 dalies c punkto i papunktis taip pat apima gamybos metodus ir procesus, naudojamus žemės ūkio produktams, kaip nurodyta SESV 38 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje, o produktų, skirtų žmonėms ar gyvūnams vartoti, atveju taip pat su kitais produktais susijusius gamybos metodus ir procesus, jei šie turi įtakos jų charakteristikoms.

4. Išankstinio leidimų išdavimo procedūra savaime nėra nacionalinė techninė taisyklė šio reglamento tikslais, tačiau nacionaline technine taisykle pagrįstas sprendimas atsisakyti išduoti išankstinį leidimą laikytinas administraciniu sprendimu, kuriam šis reglamentas taikomas, jeigu tas sprendimas atitinka kitus 1 dalies pirmos pastraipos reikalavimus.

5. Šis reglamentas netaikomas:

- a) teismo pobūdžio sprendimams, kuriuos priima nacionaliniai teismai ar specializuoti teismai;
- b) teismo pobūdžio sprendimams, kuriuos priima teisės vykdymo užtikrinimo institucijos, vykdydamos tyrimą ar baudžiamąjį persekiojimą dėl nusikaltimų, susijusių su terminologija, simboliais ar materialinių kreipimūsi į nekonstitucines ar nusikalstamas organizacijas arba rasistinio, diskriminacinio ar ksenofobinio pobūdžio nusikaltimų.

6. 5 ir 6 straipsniai nedaro poveikio toliau nurodytų nuostatų taikymui:

- a) Direktyvos 2001/95/EB 8 straipsnio 1 dalies b–f punktams ir 8 straipsnio 3 daliai;
- b) Reglamento (EB) Nr. 178/2002 50 straipsnio 3 dalies a punktui ir 54 straipsniui;
- c) Reglamento (ES) Nr. 1306/2013 90 straipsniui ir
- d) Reglamento (ES) 2017/625 138 straipsniui.

7. Šis reglamentas nedaro poveikio pareigai pagal Direktyvą (ES) 2015/1535 pranešti Komisijai ir valstybėms narėms apie nacionalinių techninių taisyklių projektus prieš jas priimant.

3 straipsnis

Terminų apibrėžtys

Šiame reglamente vartojamų terminų apibrėžtys:

1. kitoje valstybėje narėje teisėtai parduodamos – tos prekės ar tos rūšies prekės, kurios atitinka atitinkamas toje valstybėje narėje taikomas taisykles arba kurioms tokios taisyklės netaikomos toje valstybėje narėje, ir kurios tiekiamos galutiniams naudotojams toje valstybėje narėje;
2. tiekimas rinkai – prekių, skirtų platinti, vartoti ar naudoti rinkoje valstybės narės teritorijoje, tiekimas vykdant komercinę veiklą už atlygį ar be jo;

3. patekimo į rinką ribojimas – sąlygų, kurios turi būti įvykdytos, kad būtų galima tiekti prekes paskirties valstybės narės rinkai, arba prekių laikymo toje rinkoje sąlygų nustatymas, dėl kurių abiem atvejais reikia keisti vieną ar daugiau tų prekių charakteristikų, kaip nurodyta 2 straipsnio 2 dalies c punkto i papunktyje, arba reikia atlikti papildomus bandymus;
4. neleidimas patekti į rinką – bet kuris iš šių dalykų:
 - a) draudimas tiekti prekes paskirties valstybės narės rinkai ar laikyti jas toje rinkoje arba
 - b) reikalavimas pašalinti ar atšaukti tas prekes iš tos rinkos;
5. pašalinimas – priemonė, kuria siekiama užkirsti kelią tiekimo grandinėje esančias prekes tiekti rinkai;
6. atšaukimas – priemonė, kuria siekiama grąžinti galutiniam naudotojui jau patiektas prekes;
7. išankstinio leidimo išdavimo procedūra – pagal valstybės narės teisę nustatyta administracinė procedūra, pagal kurią tos valstybės narės kompetentinga institucija, remdamasi ekonominės veiklos vykdytojo paraiška, turi suteikti savo oficialų leidimą prieš pradėdant tiekti prekes tos valstybės narės rinkai;
8. gamintojas:
 - a) fizinis ar juridinis asmuo, kuris gamina prekes ar užsako jas suprojektuoti ar pagaminti arba kuris gamina prekes, kurios nebuvo gautos gamybos proceso būdu, įskaitant žemės ūkio produktus, ir jas parduoda naudodamas savo vardą (pavadinimą) ar prekių ženklą;
 - b) fizinis ar juridinis asmuo, kuris pakeičia valstybėje narėje jau teisėtai parduodamas prekes taip, kad tai galėtų turėti įtakos atitiktai toje valstybėje narėje taikomoms atitinkamoms taisyklėms, arba
 - c) kitas fizinis ar juridinis asmuo, kuris, pateikdamas savo vardą (pavadinimą), prekių ženklą ar kitą skiriamąją savybę ant prekių ar ant tų prekių lydimųjų dokumentų, prisistato kaip tų prekių gamintojas;
9. įgaliotasis atstovas – Sąjungoje įsisteigęs fizinis ar juridinis asmuo, kuriam gamintojas suteikė rašytinį įgaliojimą veikti to gamintojo vardu tiekiant prekes atitinkamai rinkai;
10. importuotojas – Sąjungoje įsisteigęs fizinis ar juridinis asmuo, kuris prekes iš trečiosios valstybės Sąjungos rinkai tiekia pirmą kartą;
11. platintojas – tiekimo grandinėje veikiantis fizinis ar juridinis asmuo, kuris tiekia prekes valstybės narės rinkai, išskyrus gamintoją ar importuotoją;
12. ekonominės veiklos vykdytojas – bet kuris iš toliau nurodytų su prekėmis susijusių subjektų: gamintojas, įgaliotasis atstovas, importuotojas ar platintojas;
13. galutinis naudotojas – Sąjungoje esantis ar įsisteigęs fizinis ar juridinis asmuo, kuriam prekės buvo tiekiamos ar yra tiekiamos kaip vartotojui kitais tikslais nei prekyba, verslas, amatas ar profesija arba kaip profesionaliam galutiniam naudotojui, vykdančiam pramoninę ar profesinę veiklą;
14. teisėti viešojo intereso pagrindai – bet kuris iš SESV 36 straipsnyje išvardytų sumetimų arba kiti privalomi viešojo intereso pagrindai;
15. atitikties vertinimo įstaiga – atitikties vertinimo įstaiga, kaip apibrėžta Reglamento (EB) Nr. 765/2008 2 straipsnio 13 punkte.

II SKYRIUS

ABIPUSIO PRIPAŽINIMO PRINCIPŲ TAIKymo PROCEDŪROS INDIVIDUALIAIS ATVEJAIS

4 straipsnis

Abipusio pripažinimo deklaracija

1. Prekių ar atitinkamos rūšies prekių, kurios tiekiamos ar turėtų būti tiekiamos paskirties valstybės narės rinkai, gamintojas gali parengti savanorišką teisėto prekių pardavimo deklaraciją abipusio pripažinimo tikslais (toliau – abipusio pripažinimo deklaracija), siekdamas paskirties valstybės narės kompetentingoms institucijoms pagrįsti, kad prekės ar tos rūšies prekės teisėtai parduodamos kitoje valstybėje narėje.

Gamintojas gali įgaluoti savo įgaliotąjį atstovą parengti abipusio pripažinimo deklaraciją jo vardu.

Abipusio pripažinimo deklaracija turi atitikti priedo I ir II dalyse nustatytą struktūrą ir joje turi būti pateikta visa tame priede nurodyta informacija.

Gamintojas ar jo įgaliotasis atstovas, jeigu jis yra įgaliotas tą daryti, abipusio pripažinimo deklaracijoje turi galimybę įrašyti tik priedo I dalyje nurodytą informaciją. Tokiu atveju priedo II dalyje nurodytą informaciją įrašo importuotojas ar platintojas.

Alternatyviai importuotojas arba platintojas gali parengti abi abipusio pripažinimo deklaracijos dalis su sąlyga, kad pasirašantis asmuo gali pateikti įrodymus, nurodytus 5 straipsnio 4 dalies a punkte.

Abipusio pripažinimo deklaracija parengiama viena iš oficialiųjų Sąjungos kalbų. Jeigu ta kalba nėra paskirties valstybės narės reikalaujama kalba, ekonominės veiklos vykdytojas turi išversti abipusio pripažinimo deklaraciją į paskirties valstybės narės reikalaujamą kalbą.

2. Ekonominės veiklos vykdytojai, kurie pasirašo abipusio pripažinimo deklaraciją ar jos dalį, atsako už informacijos, kurią jie pateikia abipusio pripažinimo deklaracijoje, turinį ir tikslumą, įskaitant jų išverstos informacijos teisingumą. Šios dalies tikslais ekonominės veiklos vykdytojai atsako pagal nacionalinės teisės aktus.

3. Ekonominės veiklos vykdytojai užtikrina, kad abipusio pripažinimo deklaracijoje pateikiama informacija būtų nuolat atnaujinama, atsižvelgdami į bet kokius abipusio pripažinimo deklaracijoje jų pateiktos informacijos pokyčius.

4. Abipusio pripažinimo deklaracija gali būti pateikta paskirties valstybės narės kompetentingai institucijai siekiant atlikti vertinimą pagal 5 straipsnį. Ji gali būti pateikta popierine forma ar elektroninėmis priemonėmis arba paskelbta internete, laikantis paskirties valstybės narės reikalavimų.

5. Jeigu ekonominės veiklos vykdytojai abipusio pripažinimo deklaraciją skelbia internete, taikomos toliau nurodytos sąlygos:

a) prekių rūšis ar serija, kurioms skirta abipusio pripažinimo deklaracija, yra lengvai nustatomos ir

b) naudojamos techninės priemonės užtikrina galimybę lengvai naršyti ir yra stebimos siekiant užtikrinti abipusio pripažinimo deklaracijos prieinamumą ir prieigą prie jos.

6. Jeigu prekėms, dėl kurių pateikiama abipusio pripažinimo deklaracija, taip pat taikomas Sąjungos aktas, pagal kurį reikalaujama ES atitikties deklaracijos, abipusio pripažinimo deklaracija gali būti pridėjama prie ES atitikties deklaracijos.

5 straipsnis

Prekių vertinimas

1. Jeigu paskirties valstybės narės kompetentinga institucija ketina vertinti prekes, kurioms taikomas šis reglamentas, siekdama nustatyti, ar prekės ar tos rūšies prekės yra teisėtai parduodamos kitoje valstybėje narėje, ir, jeigu taip, ar teisėti viešieji interesai, kuriems taikoma taikytina paskirties valstybės narės techninė taisyklė, atsižvelgiant į atitinkamų prekių charakteristikas, yra deramai apsaugoti, paskirties valstybės narės kompetentinga institucija nedelsdama susisieikia su atitinkamu ekonominės veiklos vykdytoju.

2. Susisiekdama su atitinkamu ekonominės veiklos vykdytoju, paskirties valstybės narės kompetentinga institucija informuoja ekonominės veiklos vykdytoją apie vertinimą, nurodydama prekes, kurių atžvilgiu atliekamas tas vertinimas, ir nurodydama konkrečią taikytiną nacionalinę taisyklę ar išankstinio leidimų išdavimo procedūrą. Paskirties valstybės narės kompetentinga institucija taip pat informuoja ekonominės veiklos vykdytoją apie galimybę laikantis 4 straipsnio pateikti abipusio pripažinimo deklaraciją to vertinimo tikslais.

3. Kol kompetentinga institucija atlieka vertinimą pagal šio straipsnio 1 dalį, ekonominės veiklos vykdytojui leidžiama tiekti prekes paskirties valstybės narės rinkai ir jis gali jas toliau tiekti, nebent ekonominės veiklos vykdytojas gautų administracinį sprendimą riboti tų prekių patekimą į rinką ar neleisti joms patekti į rinką. Ši dalis netaikoma, jeigu vertinimas atliekamas pagal išankstinio leidimų išdavimo procedūrą arba jeigu kompetentinga institucija laikinai sustabdo prekių, dėl kurių atliekamas tas vertinimas, tiekimą rinkai pagal 6 straipsnį.

4. Jeigu laikantis 4 straipsnio paskirties valstybės narės kompetentingai institucijai pateikiama abipusio pripažinimo deklaracija, tada vertinimo pagal šio straipsnio 1 dalį tikslais:

- a) kompetentinga institucija abipusio pripažinimo deklaraciją kartu su pagrindžiančiais įrodymais, kurie būtini joje pateiktai informacijai patikrinti ir kurie pateikiami atsakant į kompetentingos institucijos prašymą, priima kaip pakankamą siekiant pagrįsti, kad prekės teisėtai parduodamos kitoje valstybėje narėje, ir
- b) kompetentinga institucija nereikalauja jokios kitos informacijos ar dokumentų iš ekonominės veiklos vykdytojų siekiant pagrįsti, kad prekės teisėtai parduodamos kitoje valstybėje narėje.

5. Jeigu laikantis 4 straipsnio paskirties valstybės narės kompetentingai institucijai abipusio pripažinimo deklaracija nepateikiama, tuomet prekių vertinimo pagal šio straipsnio 1 dalį tikslais kompetentinga institucija gali paprašyti atitinkamų ekonominės veiklos vykdytojų pateikti dokumentus ir informaciją, kurie yra būtini tam vertinimui, apie šiuos dalykus:

- a) atitinkamų prekių ar prekių rūšies charakteristikas ir
- b) teisėtą prekių pardavimą kitoje valstybėje narėje.

6. Gavus paskirties valstybės narės kompetentingos institucijos prašymą, atitinkamam ekonominės veiklos vykdytojui suteikiama ne mažiau kaip 15 darbo dienų dokumentams ir informacijai, nurodytai 4 dalies a punkte ar 5 dalyje, arba visiems argumentams ar pastaboms, kurių ekonominės veiklos vykdytojas galėtų turėti, pateikti.

7. Vertinimo pagal šio straipsnio 1 dalį tikslu paskirties valstybės narės kompetentinga institucija pagal 10 straipsnio 3 dalį gali susisiekti su valstybės narės, kurioje ekonominės veiklos vykdytojas deklaruoja teisėtai parduodantis savo prekes, kompetentingomis institucijomis ar gaminių kontaktiniais centrais, jeigu kompetentinga institucija turi patikrinti ekonominės veiklos vykdytojo pateiktą informaciją.

8. Atlikdamos vertinimą pagal 1 dalį paskirties valstybių narių kompetentingos institucijos tinkamai atsižvelgia į atitikties vertinimo įstaigos išduotų bandymų ataskaitų ar pažymėjimų, kuriuos atliekant vertinimą pateikia ekonominės veiklos vykdytojas, turinį. Paskirties valstybių narių kompetentingos institucijos negali atsisakyti priimti bandymų ataskaitų ar pažymėjimų, kuriuos išdavė atitikties vertinimo įstaiga, akredituota vykdyti tam tikrą atitikties vertinimo veiklą atitinkamoje srityje pagal Reglamentą (EB) Nr. 765/2008, dėl su tos įstaigos kompetencija susijusių priežasčių.

9. Jeigu pabaigusi vertinimą pagal šio straipsnio 1 dalį paskirties valstybės narės kompetentinga institucija priima administracinį sprendimą dėl prekių, kurių vertinimą ji atliko, ji apie savo administracinį sprendimą nedelsdama praneša šio straipsnio 1 dalyje nurodytam ekonominės veiklos vykdytojui. Kompetentinga institucija apie tą administracinį sprendimą ne vėliau kaip per 20 darbo dienų po sprendimo priėmimo taip pat praneša Komisijai ir kitoms valstybėms narėms. Tuo tikslu ji naudojami 11 straipsnyje nurodyta sistema.

10. 9 dalyje nurodytame administraciniame sprendime išdėstomos sprendimo priežastys, kurios turi būti pakankamai išsamios ir pagrįstos, kad sudarytų palankesnes sąlygas vertinimui, ar sprendimas atitinka abipusio pripažinimo principą ir šiame reglamente nustatytus reikalavimus.

11. 9 dalyje nurodytame administraciniame sprendime visų pirma nurodoma ši informacija:

- a) nacionalinė techninė taisyklė, kuria grindžiamas administracinis sprendimas;
- b) teisėti viešojo intereso pagrindai, kuriais pateisinamas nacionalinės techninės taisyklės, kuria grindžiamas administracinis sprendimas, taikymas;
- c) paskirties valstybės narės kompetentingos institucijos apsvarstyti techniniai ar moksliniai įrodymai, įskaitant, kai taikytina, visus atitinkamus naujausius technikos pažangos pokyčius, kurie įvyko nuo nacionalinės techninės taisyklės įsigaliojimo;
- d) vertinimui pagal 1 dalį svarbių atitinkamo ekonominės veiklos vykdytojo pateiktų argumentų, jei tokių pateikta, santrauka;
- e) įrodymai, kuriais pagrindžiama, kad administracinis sprendimas yra tinkamas siekiant užtikrinti, kad būtų pasiektas nustatytas tikslas, ir kad administracinis sprendimas neviršija to, kas būtina tam tikslui pasiekti.

12. Šio straipsnio 9 dalyje nurodytame administraciniame sprendime nurodomos teisių gynimo priemonės, kuriomis galima pasinaudoti pagal paskirties valstybės narės nacionalinę teisę, ir toms priemonėms taikomi terminai. Jame taip pat nurodoma, kad ekonominės veiklos vykdytojais gali naudotis SOLVIT ir pagal 8 straipsnį nustatyta procedūra.

13. 9 dalyje nurodytas administracinis sprendimas įsigalioja tik po to, kai apie jį pagal tą dalį pranešama atitinkamam ekonominės veiklos vykdytojui.

6 straipsnis

Laikinas patekimo į rinką sustabdymas

1. Kol valstybės narės kompetentinga institucija atlieka prekių vertinimą pagal 5 straipsnį, ji gali laikinai sustabdyti tų prekių tiekimą tos valstybės narės rinkai tik jei:
 - a) įprastinėmis ar pagrįstai numatomomis naudojimo sąlygomis prekės kelia rimtą pavojų asmenų saugai ar sveikatai arba aplinkai, įskaitant pavojų, kai poveikis pasireiškia vėliau, dėl kurio reikalingas skubus kompetentingos institucijos įsikišimas, arba
 - b) prekių ar tos rūšies prekių tiekimas tos valstybės narės rinkai apskritai draudžiamas toje valstybėje narėje dėl visuomenės dorovės ar visuomenės saugumo priežasčių.
2. Valstybės narės kompetentinga institucija nedelsdama praneša atitinkamam ekonominės veiklos vykdytojui, Komisijai ir kitoms valstybėms narėms apie bet kokią laikiną sustabdymą pagal šio straipsnio 1 dalį. Komisijai ir kitoms valstybėms narėms pranešama naudojantis 11 straipsnyje nurodyta sistema. Tais atvejais, kai taikomas šio straipsnio 1 dalies a punktas, prie pranešimo pridedami išsamūs techniniai ar moksliniai įrodymai, kuriais pagrindžiama, kodėl atvejis patenka į to punkto taikymo sritį.

7 straipsnis

Pranešimas naudojantis RAPEX arba RASFF

Jeigu 5 straipsnyje nurodytas administracinis sprendimas ar 6 straipsnyje nurodytas laikinas sustabdymas taip pat yra priemonė, apie kurią turi būti pranešama naudojantis skubaus pasikeitimo informacija sistema (RAPEX) pagal Direktyvą 2001/95/EB arba skubių pranešimų apie nesaugų maistą ir pašarus sistema (RASFF) pagal Reglamentą (EB) Nr. 178/2002, pagal šį reglamentą nereikalaujama pateikti atskiro pranešimo Komisijai ir kitoms valstybėms narėms, jeigu tenkinamos toliau nurodytos sąlygos:

- a) RAPEX ar RASFF pranešime nurodoma, kad pranešimas apie priemonę taip pat yra pranešimas pagal šį reglamentą, ir
- b) į RAPEX ar RASFF pranešimą įtraukti pagrindžiantys įrodymai, reikalingi administraciniam sprendimui pagal 5 straipsnį ar laikinam sustabdymui pagal 6 straipsnį.

8 straipsnis

Problemų sprendimo procedūra

1. Jeigu ekonominės veiklos vykdytojas, kuriam administracinis sprendimas daro poveikį, pateikia jį SOLVIT ir jeigu vykdamas SOLVIT procedūrą vietos centras ar pagrindinis centras paprašo Komisijos pateikti nuomonę, siekiant padėti išspręsti atvejį, vietos centras ir pagrindinis centras pateikia Komisijai visus reikiamus dokumentus, susijusius su atitinkamu administraciniu sprendimu.
2. Gavusi 1 dalyje nurodytą prašymą Komisija vertina, ar administracinis sprendimas atitinka abipusio pripažinimo principą ir šio reglamento reikalavimus.
3. Šio straipsnio 2 dalyje nurodyto vertinimo tikslais Komisija apsversto administracinį sprendimą, apie kurį pranešta pagal 5 straipsnio 9 dalį, bei dokumentus ir informaciją, pateiktus vykdamas SOLVIT procedūrą. Jeigu šio straipsnio 2 dalyje nurodyto vertinimo tikslais reikalinga papildoma informacija ar dokumentai, Komisija nepagrįstai nedelsdama paprašo atitinkamo SOLVIT centro susisiekti su atitinkamu ekonominės veiklos vykdytoju ar su administracinį sprendimą priėmusiomis kompetentingomis institucijomis, kad būtų pateikta tokia papildoma informacija ar dokumentai.
4. Per 45 darbo dienas nuo 1 dalyje nurodyto prašymo gavimo dienos Komisija parengia savo vertinimą ir pateikia nuomonę. Kai tikslinga, Komisija nuomonėje nurodo visus susirūpinimą keliančius klausimus, kurie turėtų būti išspręsti nagrinėjant atvejį SOLVIT, arba pateikia rekomendacijas, siekdama padėti išspręsti atvejį. 45 darbo dienų laikotarpis neapima laiko, būtino, kad Komisija gautų papildomą informaciją ir dokumentus, kaip numatyta 3 dalyje.
5. Jeigu atlikdama 2 dalyje nurodytą vertinimą Komisija informuojama, kad atvejis išspręstas, Komisija nuomonės pateikti neprivalo.
6. Komisijos nuomonė pateikiama atitinkamam ekonominės veiklos vykdytojui ir atitinkamoms kompetentingoms institucijoms per atitinkamą SOLVIT centrą. Apie tą nuomonę Komisija praneša visoms valstybėms narėms naudodamasi 11 straipsnyje nurodyta sistema. Į nuomonę atsižvelgiama vykdamas šio straipsnio 1 dalyje nurodytą SOLVIT procedūrą.

III SKYRIUS

ADMINISTRACINIS BENDRADARBIAVIMAS, STEBĖSENA IR RYŠIŲ PALAIKYMAS

9 straipsnis

Gaminių kontaktinių centrų užduotys

1. Valstybės narės savo teritorijoje paskiria ir palaiko gaminių kontaktinius centrus bei užtikrina, kad jų gaminių kontaktiniai centrai turėtų pakankamus išgaliojimus ir tinkamus išteklius, kad galėtų tinkamai atlikti savo užduotis. Jos užtikrina, kad gaminių kontaktiniai centrai savo paslaugas teiktų pagal Reglamentą (ES) 2018/1724.
2. Gaminių kontaktiniai centrai internete teikia toliau nurodytą informaciją:
 - a) informaciją apie abipusio pripažinimo principą ir šio reglamento taikymą jų valstybės narės teritorijoje, įskaitant informaciją apie 5 straipsnyje nustatytą procedūrą;
 - b) kontaktinius duomenis, kuriais naudojantis būtų galima tiesiogiai kreiptis į kompetentingas institucijas toje valstybėje narėje, įskaitant institucijų, atsakingų už jų valstybės narės teritorijoje taikomų nacionalinių techninių taisyklių įgyvendinimo priežiūrą, duomenis;
 - c) teisių gynimo priemonės ir procedūras, įskaitant 8 straipsnyje nustatytą procedūrą, kuriomis galima pasinaudoti jų valstybės narės teritorijoje, jei tarp kompetentingos institucijos ir ekonominės veiklos vykdytojo kiltų ginčas.
3. Prireikus papildyti pagal 2 dalį internetu pateiktą informaciją, gaminių kontaktiniai centrai ekonominės veiklos vykdytojo ar kitos valstybės narės kompetentingos institucijos prašymu pateikia visą naudingą informaciją, pavyzdžiui, konkrečioms prekėms ar konkrečios rūšies prekėms teritorijoje, kurioje įsteigti gaminių kontaktiniai centrai, taikomų nacionalinių techninių taisyklių ir nacionalinių administracinių procedūrų elektronines kopijas arba suteikia internetinę prieigą prie jų, arba informaciją apie tai, ar toms prekėms ar tos rūšies prekėms pagal nacionalinę teisę taikomas išankstinio leidimo reikalavimas.
4. Gaminių kontaktiniai centrai į bet kokią pagal 3 dalį pateiktą prašymą atsako per 15 darbo dienų nuo prašymo gavimo.
5. Gaminių kontaktiniai centrai neima mokesčio už informacijos teikimą pagal 3 dalį.

10 straipsnis

Administracinis bendradarbiavimas

1. Komisija sudaro sąlygas ir užtikrina, kad įvairių valstybių narių kompetentingos institucijos ir gaminių kontaktiniai centrai veiksmingai bendradarbiautų, vykdydama šią veiklą:
 - a) sudarant palankesnes sąlygas informacijos ir geriausios praktikos, susijusios su abipusio pripažinimo principo taikymu, mainams ir rinkimui bei tai koordinuojant;
 - b) remiant gaminių kontaktinių centrų veikimą ir stiprinant jų tarpvalstybinį bendradarbiavimą;
 - c) sudarant palankesnes sąlygas pareigūnų mainams tarp valstybių narių ir bendrų mokymo ir informuotumo didinimo programų institucijoms ir įmonėms organizavimui bei juos koordinuojant.
2. Valstybės narės užtikrina, kad jų kompetentingos institucijos ir gaminių kontaktiniai centrai dalyvautų 1 dalyje nurodytoje veikloje.
3. Paskirties valstybės narės kompetentingos institucijos prašymu pagal 5 straipsnio 7 dalį, kompetentingos institucijos, veikiančios valstybėje narėje, kurioje, kaip tvirtina ekonominės veiklos vykdytojas, jis teisėtai parduoda savo prekes, per 15 darbo dienų paskirties valstybės narės kompetentingai institucijai pateikia visą su tomis prekėmis susijusią informaciją, kuri aktuali ekonominės veiklos vykdytojo pateiktų duomenų ir dokumentų patikrinimui, atliekant vertinimą pagal 5 straipsnį. Gaminių kontaktiniai centrai gali būti pasitelkti siekiant sudaryti palankesnes sąlygas atitinkamų kompetentingų institucijų tarpusavio ryšiams laikantis 9 straipsnio 4 dalyje nustatyto prašomos informacijos pateikimo termino.

11 straipsnis

Informacinė ir ryšių palaikymo sistema

1. Šio reglamento 5, 6 ir 10 straipsnių tikslais naudojama Reglamento (EB) Nr. 765/2008 23 straipsnyje nurodyta informacinė ir ryšių palaikymo sistema, išskyrus šio reglamento 7 straipsnyje nurodytus atvejus.
2. Šio reglamento tikslais Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriuose nustatomi išsamūs šio straipsnio 1 dalyje nurodytos sistemos duomenys ir funkcinės ypatybės. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 15 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

IV SKYRIUS

FINANSAVIMAS

12 straipsnis

Pagal šį reglamentą vykdomos veiklos finansavimas

1. Sąjungos lėšomis gali būti finansuojamos ši pagal šį reglamentą vykdoma veikla:
 - a) informuotumo didinimo kampanijos;
 - b) švietimas ir mokymas;
 - c) pareigūnų ir geriausios praktikos mainai;
 - d) gaminių kontaktinių centrų ir kompetentingų institucijų bendradarbiavimas bei techninė ir logistinė parama šiam bendradarbiavimui;
 - e) duomenų, susijusių su abipusio pripažinimo principo veikimu ir jo poveikiu prekių bendrajai rinkai, rinkimas.
2. Sąjungos finansinė parama pagal šį reglamentą vykdomai veiklai skiriama tiesiogiai laikantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES, Euratomas) 2018/1046 ⁽¹⁸⁾ arba biudžeto vykdymo užduotis pavedant to reglamento 62 straipsnio 1 dalies c punkte išvardytiems subjektams.
3. Asignavimus šiame reglamente nurodytai veiklai kiekvienais metais nustato biudžeto valdymo institucija atsižvelgdama į galiojančioje finansinėje programoje nustatytas ribas.

13 straipsnis

Sąjungos finansinių interesų apsauga

1. Komisija tinkamomis priemonėmis užtikrina, kad įgyvendinant pagal šį reglamentą finansuojamą veiklą Sąjungos finansiniai interesai būtų saugomi taikant prevencines kovas su sukčiavimu, korupcija ir kita neteisėta veikla priemones, atliekant veiksmingus patikrinimus, ir, jei nustatoma pažeidimų – susigrąžinant nepagrįstai išmokėtas sumas ir prireikus taikant veiksmingas, proporcingas ir atgrasomas administracines ir finansines sankcijas.
2. Komisijai arba jos atstovams ir Audito Rūmams suteikiami įgaliojimai atlikti visų dotacijų gavėjų, rangovų ir subrangovų, gavusių Sąjungos lėšų pagal šį reglamentą, dokumentų auditą ir inspektavimus vietoje.
3. Europos kovos su sukčiavimu tarnyba (OLAF) gali, laikydamosi Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES, Euratomas) Nr. 883/2013 ⁽¹⁹⁾ ir Tarybos reglamente (Euratomas, EB) Nr. 2185/96 ⁽²⁰⁾ nustatytų nuostatų ir procedūrų, atlikti tyrimus, įskaitant patikras ir inspektavimus vietoje, siekdama nustatyti, ar vykdant pagal šį reglamentą finansuojamą dotacijos susitarimą, dotacijos sprendimą ar sutartį, nebūta sukčiavimo, korupcijos ar kitos neteisėtos veiklos atvejų, darančių poveikį Sąjungos finansiniams interesams.
4. Nedarant poveikio 1, 2 ir 3 dalims, į bendradarbiavimo susitarimus su trečiosiomis valstybėmis ir tarptautinėmis organizacijomis, sutartis, dotacijų susitarimus bei dotacijų sprendimus, sudaromus ir priimamus įgyvendinant šį reglamentą, įtraukiamos nuostatos, kuriomis Komisijai, Audito Rūmams ir OLAF aiškiai suteikiami įgaliojimai atlikti tokių auditų ir tyrimų, atsižvelgiant į jų atitinkamą kompetenciją.

⁽¹⁸⁾ 2018 m. liepos 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES, Euratomas) 2018/1046 dėl Sąjungos bendrajam biudžetui taikomų finansinių taisyklių, kuriuo iš dalies keičiami reglamentai (ES) Nr. 1296/2013, (ES) Nr. 1301/2013, (ES) Nr. 1303/2013, (ES) Nr. 1304/2013, (ES) Nr. 1309/2013, (ES) Nr. 1316/2013, (ES) Nr. 223/2014, (ES) Nr. 283/2014 ir Sprendimas Nr. 541/2014/ES, bei panaikinamas Reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 (OL L 193, 2018 7 30, p. 1).

⁽¹⁹⁾ 2013 m. rugsėjo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 883/2013 dėl Europos kovos su sukčiavimu tarnybos (OLAF) atliekamų tyrimų ir kuriuo panaikinami Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1073/1999 ir Tarybos reglamentas (Euratomas) Nr. 1074/1999 (OL L 248, 2013 9 18, p. 1).

⁽²⁰⁾ 1996 m. lapkričio 11 d. Tarybos reglamentas (Euratomas, EB) Nr. 2185/96 dėl Komisijos atliekamų patikrinimų ir inspektavimų vietoje siekiant apsaugoti Europos Bendrijų finansinius interesus nuo sukčiavimo ir kitų pažeidimų (OL L 292, 1996 11 15, p. 2).

V SKYRIUS

VERTINIMAS IR KOMITETO PROCEDŪRA

14 straipsnis

Vertinimas

1. Komisija ne vėliau kaip 2025 m. balandžio 20 d., o vėliau – kas ketverius metus atlieka šio reglamento vertinimą atsižvelgdama į juo siekiamus tikslus ir pateikia vertinimo ataskaitą Europos Parlamentui, Tarybai ir Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui.
2. Šio straipsnio 1 dalies tikslais Komisija naudojasi 11 straipsnyje nurodytoje sistemoje pateikiama informacija ir vykdant 12 straipsnio 1 dalies e punkte nurodytą veiklą surinktais duomenimis. Komisija taip pat gali paprašyti valstybių narių pateikti visą aktualią informaciją, siekdama atlikti kitoje valstybėje narėje teisėtai parduodamų prekių laisvo judėjimo ir šio reglamento veiksmingumo vertinimą, taip pat – gaminių kontaktinių centrų veikimo vertinimą.

15 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda komitetas. Tas komitetas – tai komitetas, kaip nustatyta Reglamente (ES) Nr. 182/2011.
2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.

VI SKYRIUS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

16 straipsnis

Panaikinimas

Reglamentas (EB) Nr. 764/2008 panaikinamas nuo 2020 m. balandžio 19 d.

Nuorodos į panaikintą reglamentą laikomos nuorodomis į šį reglamentą.

17 straipsnis

Įsigaliojimas ir taikymas

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo 2020 m. balandžio 19 d.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2019 m. kovo 19 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

A. TAJANI

Tarybos vardu

Pirmininkas

G. CIAMBA

PRIEDAS

Abipusio pripažinimo deklaracija pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2019/515 ⁽¹⁾
4 straipsnį

I dalis

1. Prekių ar prekių rūšies unikalusis identifikatorius: ... [Pastaba. Įrašykite prekių identifikacinį numerį ar kitą nuorodos žymenį, kuriuo unikaliai identifikuojamos prekės ar prekių rūšis]
2. Ekonominės veiklos vykdytojo vardas, pavardė/pavadinimas ir adresas: ... [Pastaba. Įrašykite abipusio pripažinimo deklaracijos I dalį pasirašiusiojo asmens: gamintojo ir, kai taikytina, jo įgaliotojo atstovo ar importuotojo arba platintojo, vardą, pavardę/pavadinimą ir adresą]
3. Prekių ar prekių rūšies, kurioms taikoma abipusio pripažinimo deklaracija, aprašymas: ... [Pastaba. Aprašymo turėtų pakakti, kad būtų galima prekes identifikuoti atsekamumo sumetimais. Kai tikslinga, prie jo gali būti pridėta nuotrauka]
4. Prekių ar tos rūšies prekių pardavimo teisėtumo deklaravimas ir informacija apie tai
 - 4.1. Pirmiau aprašytos prekės ar prekių rūšis, įskaitant jų charakteristikas, atitinka toliau nurodytas taisykles, taikytinas ... [Pastaba. Nurodykite valstybę narę, kurioje, kaip deklaruojama, prekės ar tos rūšies prekės parduodamos teisėtai]: ... [Pastaba. Įrašykite atitinkamų taisyklių, taikytinų toje valstybėje narėje, pavadinimą ir oficialaus paskelbimo nuorodą kiekvienu atveju ir, jeigu prekėms buvo taikoma išankstinio leidimo išdavimo procedūra, sprendimo išduoti leidimą nuorodą]

arba

pirmiau aprašytos prekės ar prekių rūšis nereglamentuojamos jokiais atitinkamomis taisyklėmis ... [Pastaba. Nurodykite valstybę narę, kurioje, kaip tvirtinama, prekės ar tos rūšies prekės parduodamos teisėtai].
 - 4.2. Atitikties vertinimo procedūros, taikytinos prekėms ar tos rūšies prekėms, nuoroda arba atitikties vertinimo įstaigos, įskaitant tos įstaigos pavadinimą ir adresą, atliktų bandymų ataskaitų nuoroda (jei tokia procedūra buvo vykdoma arba jei tokie bandymai buvo atlikti): ...
5. Visa papildoma informacija, laikoma aktualia vertinant, ar prekės ar tos rūšies prekės teisėtai parduodamos 4.1 punkte nurodytoje valstybėje narėje: ...
6. Ši abipusio pripažinimo deklaracijos dalis buvo parengta tik 2 punkte nurodyto ekonominės veiklos vykdytojo atsakomybe.

Už ką ir kieno vardu pasirašyta:

(vieta ir data):

(vardas, pavardė, pareigos) (parašas):

II dalis

7. Prekių ar tos rūšies prekių pardavimo deklaravimas ir informacija
 - 7.1. I dalyje aprašytos prekės ar tos rūšies prekės yra tiekiamos galutiniams naudotojams 4.1 punkte nurodytos valstybės narės rinkoje.
 - 7.2. Informacija apie tai, kad prekės ar tos rūšies prekės tiekiamos galutiniams naudotojams 4.1 punkte nurodytoje valstybėje narėje, įskaitant išsamią informaciją apie datą, kurią prekės pradėtos tiekti galutiniams naudotojams tos valstybės narės rinkoje: ...
8. Visa papildoma informacija, laikoma aktualia vertinant, ar prekės ar tos rūšies prekės teisėtai parduodamos 4.1 punkte nurodytoje valstybėje narėje: ...

⁽¹⁾ 2019 m. kovo 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2019/515 dėl kitoje valstybėje narėje teisėtai parduodamų prekių abipusio pripažinimo, kuriuo panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 764/2008 (OL L 91, 2019 3 29, p. 1).

9. Ši abipusio pripažinimo deklaracijos dalis buvo parengta tik ... [Pastaba. Įrašykite abipusio pripažinimo deklaracijos II dalį pasirašiusiojo asmens: gamintojo ir, kai taikytina, jo įgaliotojo atstovo ar importuotojo arba platintojo vardą, pavardę/pavadinimą ir adresą] atsakomybe.

Už ką ir kieno vardu pasirašyta:

(vieta ir data):

(vardas, pavardė, pareigos) (parašas):
